

Οι κόκκινες γραμμές του Αναστασιάδη

Τόσο ο Αναστασιάδης όσο και οι υπόλοιποι ελληνοκύπριοι πολιτικοί βάζουν τις δικές τους κόκκινες γραμμές που δεν θα πρέπει να ξεπεραστούν στις διαπραγματεύσεις.

Κόκκινη γραμμή είναι η εκ περιτροπής προεδρία δηλώνουν. Το ότι δηλαδή θα υπάρχει ελληνοκύπριος πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Κύπρου για κάποια χρόνια, μάλλον 4 και μετά τουρκοκύπριος για άλλα 2. Είναι φυσικό ο Αναστασιάδης να μην θέλει να μοιράζεται την διακυβέρνηση της χώρας, γιατί όμως αυτό να είναι κόκκινη γραμμή και για τους ελληνοκύπριους εργαζόμενους; Είναι προτιμότερο δηλαδή να μας κυβερνά ο Αναστασιάδης ή ο Παπαδόπουλος ή ο Αβέρωφ που μας άλλαξαν τα φώτα στη λιτότητα και τις περικοπές, το ρατσισμό και τον αυταρχισμό απ ότι ο Σενέρ Ελτζιλ (πρόεδρος των τουρκοκυπρίων δασκάλων) ή ο Ταχίρ Γκιόκσεπέλ;. Σαφώς και προτιμούμε αυτούς τους τουρκοκύπριους που έδωσαν μάχες ενάντια στην λιτότητα και τον έλεγχο που τους επιβάλλει ο Ερτογάν, που είναι αγωνιστές του κινήματος επαναπροσέγγισης, που πάλεψαν και παλεύουν ενάντια στις βρετανικές βάσεις και στη χρησιμοποίηση του νησιού μας σαν ορμητήριο από τους ιμπεριαλιστές.

Κόκκινη γραμμή και οι εγγυήσεις της Τουρκίας για τους ελληνοκύπριους πολιτικούς. Φυσικά και δεν θέλουμε την Τουρκία να παριστάνει τον εγγυητή της ειρήνης στην Κύπρο και θέλουμε πλήρη και άμεση αποστρατικοποίηση. Έχουν άδικο όμως οι τουρκοκύπριοι να νοιώθουν ανασφάλεια με τα όσα τράβηξαν, από το '60 μέχρι και το '74 από τους ελληνοκύπριους εθνικιστές, το παρακράτος του Γιωρκάτζη με την ανοχή και τη στήριξη του Μακάριου και ύστερα από τους πραξικοπηματίες της ΕΟΚΑ Β; Έχουν άδικο να ανησυχούν όταν ακόμα και σήμερα δηλώνουν ανοικτά «εύχομαι όταν περνώ από τα φώτα του ΑΠΟΕΛ το φανάρι να είναι πράσινο». Έχουν άδικο να ανησυχούν όταν βλέπουν τον Αναστασιάδη να προσκυνά τον Αρχιεπίσκοπο και να τον αφήνει να κάνει κηρύγματα μίσους και να χύνει το ρατσιστικό δηλητήριο του; Δεν άκουσε ποτέ ο Αναστασιάδης το σύνθημα που κυριαρχεί σε όλες τις μεγάλες συγκεντρώσεις και πορείες των τουρκοκυπρίων τα τελευταία χρόνια «Δεν θέλουμε τον έλεγχο της Αγκυρας, αλλου ούτε να είμαστε υποχείρια των ελληνοκυπρίων». Οι ελληνοκύπριοι πολιτικοί φαίνεται ακούνε μόνο την πρώτη πρόταση του συνθήματος, μετά για κάποιο λόγο χάνουν την ακοή τους.

Κόκκινη γραμμή για τον Αναστασιάδη είναι να υπάρξουν ρυθμίσεις που να ενοποιούν την οικονομία και να δημιουργούν συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού για το κεφάλαιο σε ολόκληρη την επικράτεια του νησιού. Την ίδια στιγμή όμως θέλει ξεχωριστά συστήματα υγείας, κοινωνικών ασφαλίσεων, εργασιακών σχέσεων και όσα άλλα εξυπηρετούν τον απλό κόσμο και ενοποιούν τα αιτήματα και τους αγώνες του. Και στις δυο πλευρές εφαρμόζουν προγράμματα λιτότητας, περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων και προσπαθούν αυτό να το περάσουν και στην μελλοντική Ομοσπονδιακή Κύπρο. Σε αυτό φυσικά δεν θα έχει και μεγάλη δυσκολία να συμφωνήσει και ο Ακκιντζί αφού και στο βορρά τα έχουν δώσει όλα σε μεγάλες τουρκικές επιχειρήσεις.

Αν θέλουμε ειρήνη και επανένωση, αν θέλουμε να ζούμε σε συνθήκες δημοκρατίας και ευημερίας, αν θέλουμε να ζούμε σε ένα νησί που να είναι γέφυρα φιλίας των λαών της περιοχής και όχι ορμητήριο των ιμπεριαλιστών θα πρέπει να κτίσουμε το κοινό μέτωπο ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εργαζομένων ενάντια στη λιτότητα και τον εθνικισμό, ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τη χρησιμοποίηση του νησιού μας σαν το αβύθιστο αεροπλανοφόρο τους.

Έγιναν πολλά βήματα προς αυτή τη κατεύθυνση τα τελευταία χρόνια με κοινές εκδηλώσεις και πορείες και έχουν δημιουργηθεί εκατοντάδες δικοινοτικές ομάδες γύρο από όλα τα θέματα, με πιο σημαντική εξέλιξη την υπογραφή πέρυσι τον Γενάρη κοινής διακήρυξης ανάμεσα σε ελληνοκυπριακά

και τουρκοκυπριακά συνδικάτα που ζητούν όπως στην Ομόσπονδη Κυπριακή Δημοκρατία υπάρξει ενιαίο σύστημα υγείας, κοινωνικών ασφαλίσεων και εργασιακών σχέσεων και κοινή προσπάθεια για μια παιδεία που να καλλιεργεί την κουλτούρα της συμφιλίωσης, της ειρηνικής συνύπαρξης και της συνεργασίας.

Αυτά είναι η βάση πάνω στην οποία πατάμε για να προχωρήσουμε. Η κοινή εκδήλωση που καλέστηκε την Δευτέρα 21 Νοέμβρη στο γήπεδο της Τσεντίν Καγιά για να εκφράσουμε την επιθυμία μας για ειρήνη και επανένωση, από δεκάδες, οργανώσεις, κόμματα και συνδικάτα και από τις δυο πλευρές πρέπει να μετατραπεί σε ένα μαζικό συλλαλητήριο που να στείλει δυνατό το μήνυμα ότι ενωμένοι παλεύουμε έναντι στο σωβινισμό και τον πόλεμο, έναντι στη λιτότητα και το ξεπούλημα του ηησιού μας στους μεγαλοκαρχαρίες και τα αρπαχτικά της αγοράς, όποια εθνικότητα και αν έχουν.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Εργατική Δημοκρατία \(Φύλλο 153\)](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), 2016

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:2_no153:redlines

Last update: **2026/06/07 11:10**

